

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ad Leonem X. Pontificem Maximvm

[Straßburg], 1519

VD16 L 3409

Conclusio XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34717

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

ideo præpostere alterum illorū tanta certitudine in populos dispersum, maxime cum nec ratio noīs illorū sententiæ cōueniat.

Sexto. Et ad hoc ualet illud Gregorij dist. xxv. c. qualis, ubi nō pœnas tantūmodo, sed culpas remitti dicit in futuro, scilicet ueniales, ut ibidē exēpla ponit. At remissio culpæ nō fit sine grāe infusiōe, & horror mortis est sanctis peccatū ueniale, sed nō parū

CONCLUSIO XVIII.

Nec probatum uidetur ullis aut rationibus, aut scripturis, quod sunt extra statum meriti seu augendæ charitatis.

Hoc enim robustissimū est meum aduersus oppositā opinionem argumētum, q̄d uidelicet sine authoritate docetur. Nostra autē certe uel ea nititur authoritate, quod sine addita gratia nullus timor pellitur, quem sola perfecta charitas foras mittit. Hæc autē conclusio præuenit argu. eorū qui dicerent contra me, sunt extra statū meriti, quare tres præcedentes cōclusiones falsæ. Ego autē ut opinando & disputando nihil asserendo, sicut cœpi, prosequar, dico, Si purgatoriū solum est soluendarū pœnarum officina, & animæ in illo sunt suo affectu (ut ego sentio) immūdæ, nec ab eo uitio purgantur, fieret purgatoriū idem q̄d infernus, quia infernus est, ubi pœna est cū culpa manente, At in animabus purgatorij est culpa, scilicet timor pœnarū & defectus amoris, cum iustus secundū Esa. viij. nihil debeat timere, nisi solū deum, ergo peccant sine intermissione, quādiu horrent pœnas & quærunt requiē. Quod probo, quia quærunt quæ sua sunt, plus q̄ uoluntatē dei, quod est cōtra charitatem. Quod si amant deū amant amore cōcupiscentiæ (id est, uitioso) cum etiā in suis pœnis debeant diligere deū, & glorificare, ac fortiter sustinere. At q̄ inter tot disputationū spineta etiā asseram aliquid, Ego libere cōfiteor me, credere, nullam animā redimi de pœnis purgatorij propter suū timorem, donec posito timore, incipiat amare uoluntatē dei in tali pœna, & plus dei uolūtatem amet, q̄ pœnam timeat, imo solam dei uoluntatē diligat, pœnā uero uilipendat aut in uoluntate dei etiā amet. Quia oportet ut iustitiam diligat anteq̄ saluetur. At iustitia est deus, qui hanc pœnā operatur. deinde illud Christi, Qui non accipit (id est, uolens & amans portat) crucem suam & sequitur me, non est me dignus, at crux ani-

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

marū est illa pœna. Quæ cum ita sint, & uerissima credo, dicat qui potest, quō iste amor pœnarū cum timore mutari potest, sine noua gratia infusa. Ego fateor me nescire, nisi dixeris, qđ purgatorium nō habeat terrorem pœnarū, ac per hoc nec similem inferno contra prædicta, atq; tunc frustra oramus pro eis, quas audimus uolentes & amantes esse pœnarū suarum sine timore

Secundo probo, quod augeatur eis charitas. Apostolus dicit, Diligentibus deū omnia cooperantur in bonum. hoc autē bonū nō potest intelligi nisi augmentū iam possessi boni. ergo & purgatoriū auget bonū dilectionis dei, immo maxime oīm auget, dum sicut infernus dura est æmulatio, & in tantis malis etiam diligit, sicut fornax aurum probatū facit, ita pœna, dilectionem

Tertio, Virtus in infirmitate perficitur, omnis enim pœna, si presens est, charitas est salutaris & proficua, nō enim pmittit preciosissima charitas atq; fecundissima aliqd secū sterile. Ac in purgatorio est maxia infirmitas, ergo maxime perficit charitatem.

Quarto. Impossibile est esse statū in uia. uia autē dei est charitas ad deū tendēs, ergo necesse est animas uel procedere uel retrocedere a charitate dei, cū nondū sint in termino & uisiōe, ut patet

Quinto. Impossibile est ulla perseverantia creaturæ, nisi assidue accipiat magis ac magis. inde enim dicūt acuti quidam, qđ conseruatio rei sit eius continuata creatio. Sed creare est semper nouum facere, ut etiā patet in riuulis, radijs, calore, frigore, maxime dum sunt extra suum principium. Quare & spiritali calori, id est, amori dei in animabus opus est continuata cōseruatio (donec absorbeantur in suum principiu diuinum) ac per hoc & augmentum, etiam si uerum esset quod essent perfectæ. licet extra deum esse, nec peruenisse, & esse perfectum, sint contraria.

Sed uidere dignum est, quibus nam causis mouentur, ut animabus statum meriti negent, aut negandum probent.

Primū illud uulgatissimū B. Aug. Hic omne meritū comparatur, post mortem nullū. ergo inquit, purgatoriū non est merendi locus. Respondeo B. Aug. & quicumq; patres similia dixerunt, ex autoritate & usu scripturæ loquunt, quæ multo fortius in hanc sententiā loquitur. ut est illud Gal. vi. Operemur bonum, dum tempus habemus. Et Christus Ioann. ix. Venit nox, quando nemo poterit operari. Et Apoca. Opera enim illorū se-

M. L. RESOLUTIONES DE VIRTUTE IN

quantur illos. Et illa manifestissima Heb. viij. Statutum est omnibus hominibus semel mori, post hoc iudiciū, deinde finis. Gal. vi. Quaecunq; em homo seminauerit, hæc & metet. Itē oportet nos omnes manifestari ad tribunal Christi, ut recipiat unusquisq; prout gessit in corpore siue bonū siue malū, & multæ aliæ, quæ oīno sonant ac si post mortē oīno sit iudiciū recipiendi, sicut gestum est, id est, meritū hic, secundū illud Eccle. Lignū ubicunq; ceciderit, ibi erit. Sed hæc omnia æque contra totū purgatoriū pugnant, quia non ponunt statum medium inter mortuos damnatos & beatos. Si ergo illis non obstantibus, purgatorium defenditur uere, etiā id defendi potest, quod augeatur illis gratia, non obstante illo quod dicitur, Hic omne meritum comparari, quia loquit non de purgatorio, sicut & illæ authoritates nihil de purgatorio, sed de cælo uel inferno loquunt, utrinq; ergo intermittit purgatoriū. Quare illa uerba Aug. ad purgatorium non sunt tendenda. Omne meritū hic non illic, id est, non in cælo aut inferno. Deniq; secundū B. Augu. etiā hic meritū illud cōparat, quo dignus sit homo in purgatorio suffragio iuari. Alioquin in cælo uel inferno, nullū habet meritū, quo mereat ibi iuari, sed tūc quidē ad purgatoriū respexit, hic aut nequaq;.

Si aut quispiam contentiosior uoluerit asserere, authoritates iam adductas, nihilo aduersus purgatoriū pugnare, quod saluari possunt per duplex iudiciū, seu duplicē retributionē post mortem, Temporale scilicet, quæ est purgatorij. Aeternā, quæ est inferni, & sic alius metit purgatoriū, alius infernū. Itē aliū sequunt opera sua ad purgatoriū, aliū ad infernū. Hic respōdeo. Sic dicendo potius destruunt illæ authoritates, q̄ saluent cum purgatorio, per tam uiolentā & arbitrariā æquiuationē, cum altera pars æquiuationis nunq; possit probari. Et meo iudicio, nō esse licitū credo, longeq; pessimū usum, quibusdā hucusq; fuisse seruatum, scilicet scripturæ sanctæ simplicem sensum, in æquiocum & dubium diuidere. Rectius em dicit, hanc authoritatē de hac re nō loqui, q̄ dum de utraq; re intelligere conamur, de nulla certā relinquamus. Palliū em breue est (ait Esaias) utrūq; operare non potest. Et ut uulgo dicit, Non est altare alterius nuditate ornandū. Igitur dicendum est, quod homo illic metit, quod hic seminauit, intelligatur de præsentī & futura uita, Messis em sine

DVLGENTIARVM AD LEONEM X. P. M.

nostra torsione & æquiuocatiōe arbitrij nostri, relinquenda est in ea significatione, qua utitur scriptura, scilicet futuri & uniuersalis iudicij. Atq; ita illæ authoritates nihil pugnat aduersus purgatorium, nō per æquiuocationis cauillū, sed per ablationis sensum. Eodem modo & illud, Hic omne meritū, illic nullum. Alioquin quantus fuerat sudor ingenio meo, si & ego meritū æquiuocarem duplex, scilicet post mortem nō esse meritū huius temporis, sed bene meritum illius status, & Augustinū loqui de primo, sed nolui. Quid autē dicent ad illud Ecclesi. Lignum ubicunq; ceciderit, siue ad Aquilonē, siue ad Austrū, ibi erit: Siquidem per casum intelligunt mortem. Si ergo per Aquilonem infernum, per Austrum cœlum, quo cadent qui intrant purgatorium: ad Austrum dicent, sed æquiuoce, sed quid dicent: ibi erit: ibi manebit: ergo nunq; exibunt purgatorium: An hic quoq; æquiuocatur mansio, scilicet temporalis & æterna: Claret itaq;, quod hæc authoritas recta facit contra purgatorium. quineriam per æquiuocationem sui facit ex purgatorio infernum. Non potest itaq; solui, nisi dicatur (sicut dixi) nihil eam de purgatorio loqui, non plus quam illam, Liber generationis Iesu Christi.

CONCLUSIO XIX.

Nec hoc probatū esse uidetur, quod sint de sua beatitudine certę & securæ, saltem omnes, licet nos certissimi sumus

Nos enim, quia credimus nullam in purgatorium uenire, nisi sit de numero saluandorū, certi sumus de beatitudine illarum sicut certi sumus de electorū salute. Quanq; nō minus impugno si quis asserat eas esse certas, ego nō omnes dico esse certas. Sed quia totū negotiū de animabus in purgatorio absconditissimū est, ideo suadēdo magis quā demonstrādo, declaro cōclusionē,

Primo ex supradictis, Si pœna purgatorij est, pavor ille & horror damnationis & inferni, pavor autem omnis facit animum perturbatum, incertum, inopem consilij, & auxiliij, & tanto magis, quanto fuerit uehementior & inopinatio. Animarum atrem est omnium uehementissimus & inopinatissimus, ut supra dictum est. Et Christus, Tanquam laqueus superuenit dies illa. Et Apostolus, Dies domini sicut fur in nocte ita ueniet. Quare ualde parabile est, eas præ confusione nescire, quo